

DIALOG DIREKT #52

Moralisk upprustning

Kära vänner!

Både DD och redaktören har nu passerat 50-strecket! Båda får väl anses etablerade. Enligt en korrespondent är det först vid uppnådda 50 som man blir vuxen i MRA!

Jag blev utsatt för en komplot! Fonden för teknisk utrustning till Caux var bara något som jag och Valerie hade diskuterat. Inget beslut fanns och så fann jag att det började strömma in pengar! Så småningom klarnade sammanhanget! Hon hade tagit eget initiativ.

Det var redan förra året som jag började sondera de långsiktiga behoven i Caux beträffande översättning och ljud i bl.a. stora salen. Jag har diskuterat med översättare och andra som känner ansvar för denna sidan av Caux, vilka behoven är och vilka speciella problem de upplever. Min uppgift är nu att ta fram förslag till konkreta åtgärder. Jag har många idéer och det gäller att göra dem praktiska.

Mot denna bakgrund känns det speciellt tillfredsställande att min 50-årsdag blev använd till en fond som skall stödja detta arbete. Insamlingen inbringade över 7000 kr! Jag har brevlades tackat alla givare, men tack än en gång alla generösa vänner!

Mitt problem just nu är att få tiden till att göra detta arbete som inte är gjort i en handvändning. Min verksamhet i firman har tagit fart

ordentligt. Jag har inte behövt gå ut och söka uppdrag. Kunderna har kommit till mig och jag har ibland fått lov att tacka nej. Ibland leder ett påbörjat uppdrag till mer omfattande insatser än jag från början trodde och därför har min tid varit pressad på sistone. Jag får så småningom lära mig hur mycket jag skall ta på mig, men det är inte lätt att säga nej till en kund, som kommer till mig för att det är ett konkret behov och ofta ett akut problem, om jag tror att jag har möjlighet att ställa upp.

Ja, detta var mycket från min egen horisont. Ingen har ännu hunnit skriva om sommarens erfarenheter eller annat. Därför blir det ett kort DD.

Som avslutning har vi ett nytt böneämne. Det som är aktuellt nu är valet till Europaparlamentet. Må det vara ett led i en process där Sveriges folk förstår vad vi har att ge in i den europeiska gemenskapen. Det är så lätt att se till vad vi kan få, nu när våra behov har ökat. Låt oss påminnas om Frank Buchmans tes: "Det finns nog för allas behov, men inte för allas begär". Denna enkla sanning gäller lika mycket idag.

Skriv nu så att dialogen inte reduceras till en monolog!

Antero

Månadens böneämne

Valet till Europaparlamentet,

- att Sveriges folk trots olika ståndpunkter skall finna en djupare förståelse för vad vi har att bidra med till den internationella gemenskapen.
- att vi inte skall se bara på vad vi kan få utan upptäcka att vi har mycket att ge.
- att rädslan för det främmande skall ge vika för en äkta kärlek.